

STOCKHOLMS *UFO-NYTT*

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål – Nummer 2/2004

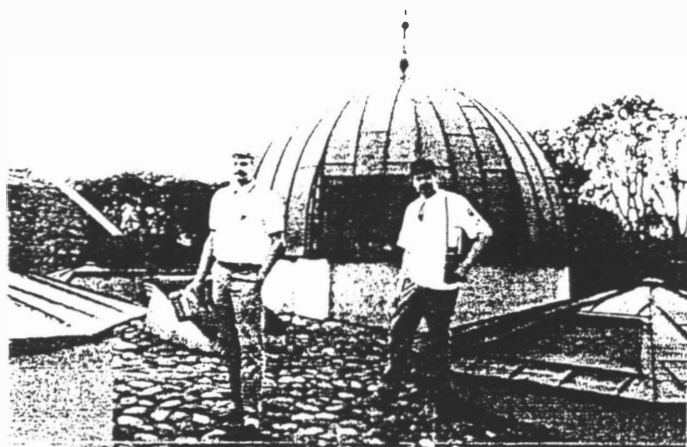
*Stockholmsrapporter
december 2003–juni 2004*

Rymdbolaget
mot månen

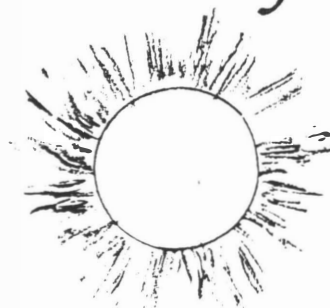

Det gäckande Marteboljuset

Twillingbröderna Ljung

på Stjärneborg "av idag"

Stockholms UFO-förening, STUFO

c/o Wallin
Jaktvägen 10
S- 175 63 JÄRFÄLLA

Telefon : 08-36 73 98

Post giro : 440 19 83-4

Kontaktperson : Inga- Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift :

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-

Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	90:-	50:-
---	-------------	-------------

Om Du är intresserad av att få mer
UFO-information kan vi rekommendera
UFO Sveriges hemsida: **www.ufo.se**

Att Du prenumererar på :

UFO-Aktuellt	postgiro 50 50 60-4	200:-/år löpande
UFO-Raden/Rapportnytt	postgiro 50 50 60-4	120:-/år löpande

HEJ!

Så är hösten här med alla sina färger i antågande. Hösten är för mig en underbar tid.

Själv har jag haft fullt upp med mitt Marteboljus. Hela augusti gick åt till att förbereda fyra föredrag som jag hållit på Gotland första veckan i september. Tre bibliotek hade bokat in mig plus en förening. Intresset för ljuset, som det ofta kallas, är som alltid på topp.

Ut till Martebo går det busslaster med besökare som tror att de ska få uppleva något mystiskt. Om det sedan finns en person som guidar och som berättar om flygande tefat och utomjordingar blir det förstås inte mindre spännande.

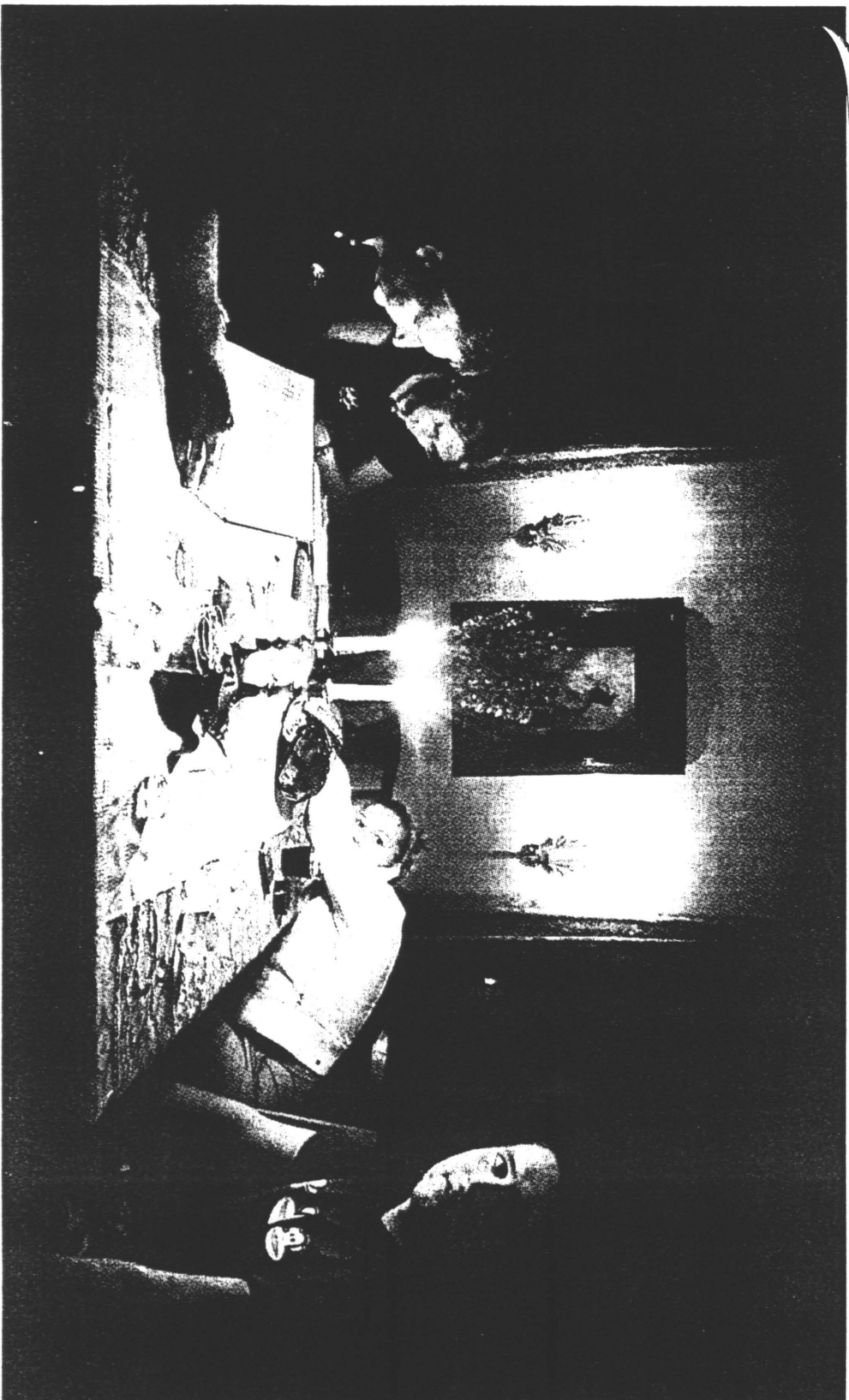
Så kontrasten blir stor när jag talar om luftspeglingar från strålkastare på bilar som kör någon eller till och med några kilometer bort från torpet där de flesta står och spanar efter ljuset.

Hoppas vi ses på något av våra föredrag under hösten. Du kan se det spännande programmet på sista sidan i det här numret.

Inga-Lill

Innehåll:

Rymdbolaget mot månen	4
Det gäckande Marteboljuset	5
Stockholmsrapporter	7
Brahe en modern medeltidsastronom	8
Lösning till Kriss-Kross	9
Vilse-gången	10
Pressklipp	11
Höstprogrammet	12

KUSLIG STÄMMNING Mats Andersson, Emma Statin, Marita Olsson och Fredrik Eriksson övernattar i Borgvallenets gamla prästgård i hopp om att få möta ett livs levande spöke.

Engsö slott.

Sex kända spökplatser

Tidö slott utanför Västerås – en sjuarig pojke lär gå omkring i korridorerna.

Nynäs slott utanför Nyköping – en mörkrädd kvinna visar sig ibland.

Gripsholms slott i Mariefred – en grå dam visar sig och dörrvred vrids om av sig själva.

Svaneholms herrgård i Sättle kommun – en dam syns och hörs vandra omkring.

Engsö slott utanför Västerås – oförklarliga händelser med cd-spelare och kameror rapporteras från ett av Sveriges mest kända spökslott.

Här får du betala för att bli skräm

Borgvattnets prästgård är ett måste för spöktantaster

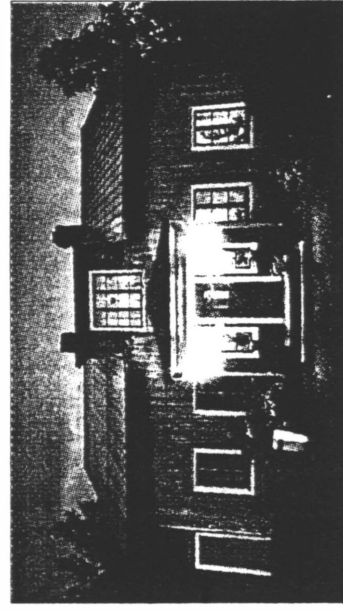
BORGVATTNET. Klockan tre på natten vaknar Emma Stattin av tunga, knarrande steg på golvet i den gamla prästgården.

– Jag blev så rädd att jag inte vågade tända ljuset förrän efter en halvtimme. Det här är ett störtskönt ställe, säger Emma.

Att tillbringa en natt i Borgvattnets gamla prästgård utanför Östersund är ett måste för Sveriges spöktantaster – och för dem som bara vill testa hur starka nerverna egentligen har.

– Jag vill ha det avklarat. Man vill ha svar, få veta vad det är som händer här, säger Fredrik Eriksson från Östersund.

Tillsammans med flickvännen Emma Stattin, morbror Mats Andersson från Lund och kompiserna Marita Olofsson har han under kvällen utforskat varenda

Här i prästgården påstås det finnas spöken.

skrymsle i den gamla prästgården, byggd 1876.

Knarrande trappor

Här finns alla attribut varje spöktantaster med självaktning bör ha: knarrande trappor, mystiska språng, tunga draperier och spindelväv i taket. På debuktandet tapeterna hänger kusliga porträtt och väggbonader med uppmuntran till rop som "Guds hjälp är nära dem som frukta honom".

Sedan i våras drivs gården av Anna Renvall och hennes mamma Elisabeth. De tio sängarna är bokade så gott som varje natt hela sommarhalvåret, och alla som kommer hit gör det av ett enda skäl – att få träffa ett livslevande spöke.

– Jag har ofta känslan av att jag inte är ensam här, jag känner mig iakttagen, säger Anna.

Svaret på frågan om hon själv övernattat på prästgården är föga betryggande. – Nej, det räcker med att

AFTONBLADET.se
Mejlans

Vad bör Aftonbladet skriva om i artikelserien "Sverige är fantastiskt"?

Känner du till en sommarhändelse som du vill läsa om? Någon person vi bör träffa? Eller ett evenemang vi inte får missa? Mejla till sommar@sv.se eller @aftonbladet.se

vara här på dagarna, jag behöver inte mer, säger hon och lämnar gästerna ensamma åt sitt öde på kvällskvisten.

Vem spökar?

Teorierna om vem det egentligen är som spökar är många.

Vad sägs om pigan som blev gravid med prästens oäkta barn och spärrades in i husets skafferii nio månader? Inte förrän barnet var fött och dött släpptes hon

ut. Eller varför inte prästfrun Märta Hedlund som dog i barnsäng när hon skulle föda sitt elfte barn? Maken Per sörjde henne så mycket att han hämtade henne från bårhuset för att vårda henne hemma.

Barnaskrik

Medan skymningen sänker sig läser Emma Stattin högt ur gästböckerna, där tidigare besökare delat med sig av sina upplevelser. Att döma av vittnesmålen är det Blå rummet, där Aftonbladets reportageteam ska bo, som är mest utsatt med diverse barnaskrik och ovälkomna sänggäster.

Innan sänggåendet gör spökexpeditionen en nattlig utflykt till kyrkogården intill.

– Det finns jättemånga som heter Olofsson här, säger Marita Olofsson upprymt och läser på stenarna i månenskenet.

Och så, klockan tre på natten när alla somnat, händer det. I prästens gamla arbetsrum vaknar Emma av att någon går genom rummet, och det är ingen av de andra gästerna – såväl herrarna i sällskapet som Aftonbladets utsända snarkar gott. Också Marita vaknar och ser en skugga dra genom rummet.

– Det här var riktigt häftigt. Nu vet man att det spökar på riktigt, säger Emma nöjt.

BORGVATTNET

Tobias Brandel

foto: Gustav Mårtensson

tobias.brandel@aftonbladet.se

Rymdbolaget mot månen

Föredrag av Håkan Hedberg den 21 april 2004
Stockholms UFO-förening, Barkarby

Håkan Hedberg har tjugofem år bakom sig i Rymdbolaget. Många förväxlar kanske Rymdbolaget med Rymdstyrelsen men det sistnämnda är ett statligt företag. Rymdbolaget är istället ett aktiebolag och omsatte 420 miljoner kronor förra året. Det är ett renodlat teknikföretag och ägnar sig egentligen inte åt någon forskning utan ser till att utveckla, sända upp och driva rymdsystem. Utvecklingen sker i Solna och uppskjutningen står rymdbasen Esrange utanför Kiruna för.

Håkan Hedberg berättade denna kväll om företagets verksamhet och tog avstamp i den första svenska satelliten Viking som sköts upp 1986 och inriktades på studier av norrsken. Både fransmän, ryssar och kineser har skjutit upp de svenska satelliterna genom åren med sina kraftiga bärraketer. Just nu är den svenska rymdfarkosten SMART-1 på väg mot månen med kameror och instrument för att studera himlakroppen på nära håll. Farkosten är beställd av ESA och tillverkad av Rymdbolaget. SMART-1 ska cirkla runt månen i jakt på fruset vatten som misstänks finnas vid polerna.

Esrange har blivit ett centrum för ozonforskning och därifrån skickas enorma forskningsballonger upp. Ballongerna sänds upp till cirka 30 kilometers höjd och blir hela 1,5 miljoner kubikmeter stora, vilket kan jämföras med Globen i Stockholm som är cirka 600.000 kubikmeter stor.

Det kanske mest intressanta ur

ufologisk synvinkel var det Hedberg presenterade rörande förlösa flygplan som testas cirka 20 mil söder om Kiruna. Obemannade flygsystem som även kallas UAV (Unmanned Air Vehicle) testas i ett stort område i norra Sverige.

UAV:n används framför allt för spaning över svårtillgängliga områden och syftar till att ta sig in på fiendens mark för underrättelseinhämtning. Området kallas NEAT (North European Aerospace Test range).

Föremål av den här typen kan te sig förbryllande för en åskådare eftersom de vanligen är mindre än konventionella flygplan och har andra motorljud. Kanske kan de även misstolkas vara ufon från andra världar av förbryllade iakttagare.

Testområdet norr om Vidsel i nordvästra Norrbotten är glesbebyggt och lämpar sig väl för provflygningar av fjärrstyrda luftfarkoster.

Håkan Hedberg berättade entusiastiskt om Rymdbolagets unika position i landet för att sätta samman billiga men högst funktionella satelliter. Han uppmanade åhörarna att bege sig till rymdbasen Esrange dit alla är välkomna för ett studiebesök. Dessutom får vi se fram emot november då Sverige tidigast når månen med den obemannade sonden SMART-1 – sisådär 35 år efter amerikanernas första bemannade månlandning. Det är inte bara svensk utan även europeisk premiär när det gäller att besöka vår närmaste granne i rymden.

Andreas Ohlsson

Ämnet för Håkan Hedbergs föredrag

Det gäckande Marteboljuset

Nu har jag återigen varit till Gotland. Som alltid är intresset stort från gotlänningarna när det gäller Marteboljuset. Under veckan höll jag föredrag på tre bibliotek och ett på senioruniversitetet.

Även denna gång fick jag höra berättelsen om att det skulle ha varit forskare vid torpet och att de sett konstiga saker och att de fått många utslag på de instrument de hade haft med sig. Men nu hade det dessutom förstörats upp ännu mer. Nu skulle det för några år sedan ha varit forskare, hör och häpna, från hela världen. Det hade stått om det i Gotlands Tidningar.

Hösten 1995 hade vi med oss en del enklare instrument.

Bandspelare – för att spela in våra intryck

Walkie talkier – för att hålla kontakt

Kameror – för att fotografera ljustet

Videokameror – för att filma ljustet

IR-kikare – för att se i mörker

Hygrometer – för att mäta luftfuktighet

Barometer – för att mäta lufttrycket

Värmesökare – för att mäta temperaturen

Voltmätare – för att mäta spänningsskillnader på vägen

Vi fick inte ett enda utslag på instrumenten. Och att vi skulle ha varit från hela världen var också att ta i. Vid tillfället var vi deltagare från hela Sverige. För en del verkar det vara detsamma som hela världen.

En historia som jag tror att jag hört varje gång när jag besökt ön är den om ljusklotet i fönstret, så även denna gång.

I samband med ett skolarbete 1997 var fyra personer till Knutstorp. De tog en bild på torpet och när filmen framkallades upptäckte de att det var ett ljusklot i ena hörnet av fönstret. De hade uppgett för tidningen att det inte fanns något glas kvar i fönstret så det kunde inte vara någon reflex.

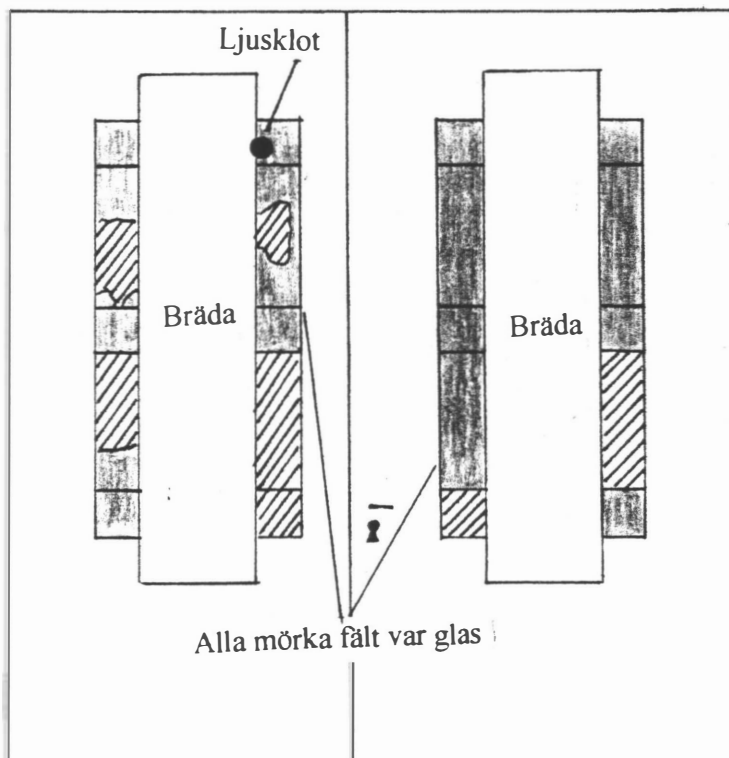
Eftersom jag hade varit där en vecka tidigare tyckte jag det lät konstigt för när jag hade varit där fanns det en hel del kvar. Jag ringde till Alvar Johansson och bad honom åka till torpet och göra en skiss till mig av fönstret. Visst fanns det glas kvar.

Jag ville veta hur planeterna stod på himlen så jag kontaktade Daniel Söderström, Tierps Astronomiska Klubb. Vid det tillfället stod månen i den vinkeln att den mycket väl kan ha gett reflex i fönstret. Nu har det gått sju år sedan bilden togs och det berättas fortfarande om hur mystiskt det var.

De senaste åren har en mycket stark teori vuxit fram hos mig att mycket av det som besökare vid torpet berättar om är luftspeglingar. För många av de tester vi gjort visar att det vi ser inte är verkligheten.

Gotland är omgärdat av vatten. Det kan bli stora temperaturskillna-

Dörren till Knutstorp 97-06-01

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

der mellan hav och luft och ljusstrålarna bryts.

Står jag vid torpet, se karta nedan, kan strålkastarljus som befinner sig vid Pajse gård se ut som om det var 400–500 meter framför mig. Ibland så nära som några hundratal meter. Om jag står vid grustaget och bilen svänger in till Kvie gård eller Malmavägen kan det se ut som om ljuset svänger in på den lilla vägen in mot torpet.

Vid ett tillfälle när jag satt i bilen som var parkerad cirka 100 meter från kanalbron ut på traktorvägen och en bil var parkerad vid grustaget såg det ut som bilen kom körande mot mig när han tände hel-ljus. När jag trodde den var strax framför mig och min bil var helt upplyst visade det sig att bilen stod kvar vid grustaget.

Tillsammans med andra besökare vid torpet har vi upplevt hur strålkastare från bil som kör några kilometer bort kan se ut som ljus

som svävar i trädtoppshöjd.

Hur helt vanliga ljus inom ett be-bott område kan uppfattas beror helt på hur vädret är vid tillfället.

Vid helt klart väder kan ett "nor-malt" ficklampsljus från tre kilome-ter uppfattas som en bilstrålkastare.

En av de första kvällarna jag och Alvar var vid torpet denna gång kom några besökare som aldrig ti-digare varit till torpet. De ville gärna se ett ljus från Pajse/Kvie så Alvar körde runt.

När vi såg ljuset från strålkas-tarna blev jag verkligen häpen. Det går inte att beskriva fenomenet som uppstod. Vi både såg och inte såg ljuset när han körde vägen fram mot oss. Talade med Alvar på mo-bilen när han kom fram till Malma-vägen. Försökte beskriva hur jag sett ljuset. Jag bad honom att köra tillbaka till uppfartsvägen från stora vägen vid Pajse. Vi hade kontakt med varann hela tiden när han körde vägen mot Kvie så jag kunde följa med var han befann sig. Jag undrade om det inte kunde vara

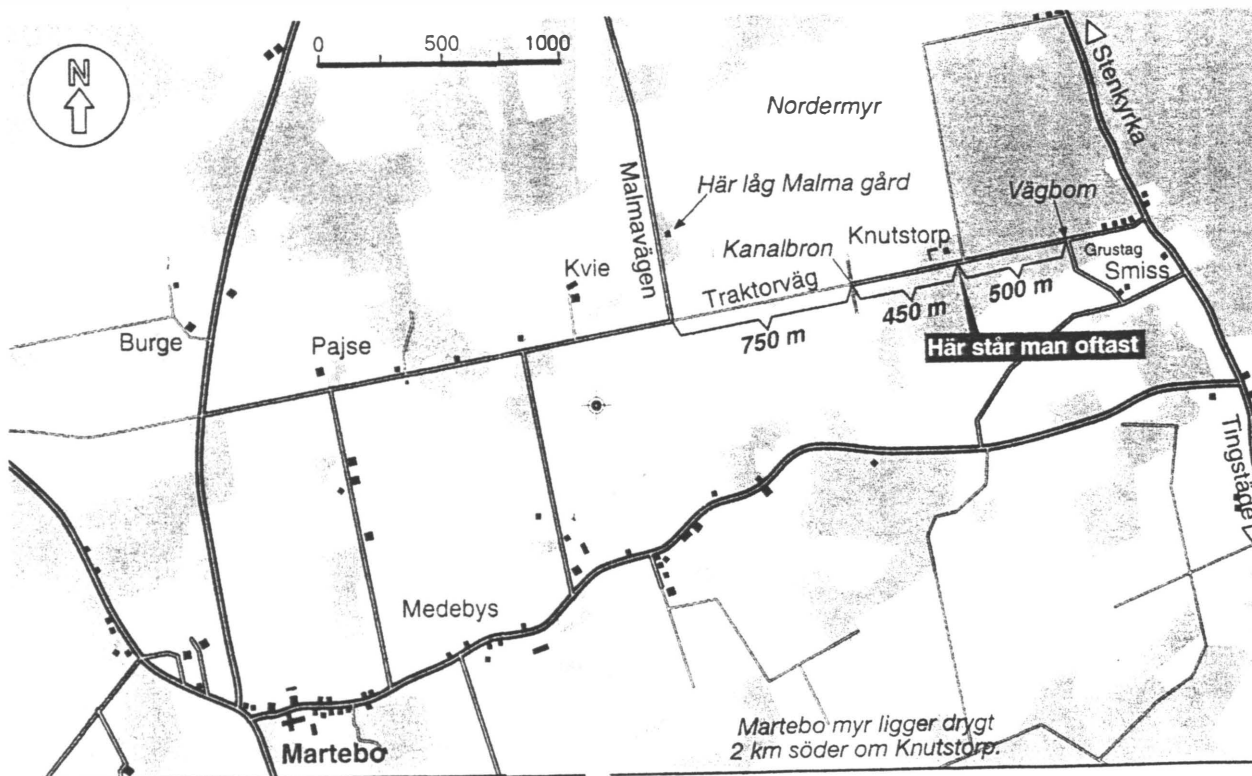
dimma ute på åkern som gjorde detta fenomen. Men enligt Alvar tyckte han det var helt klart.

Vid kanalbron visste jag att det fanns några personer. Jag tog en promenad till dem och frågade om de sett något. Visst hade de gjort det, de beskrev det ungefär som vi sett det från torpet. De tyckte att det hade varit fantastiskt och var mycket fascinerande över vad de sett. För dem hade det varit Marteboljuset. Jag berättade att vi testat och kört med bil och mer snopna personer tror jag inte att jag mött tidigare.

De allra flesta blir mycket tack-samma över att vi testat och berät-tar så att de inte åkt därifrån och trott att det var Marteboljuset de sett.

Efter att vi undersökt området på dagtid upptäckte vi att det nya utse-endet på Marteboljuset berodde på all den grönska som tillkommit un-der sommaren.

Inga-Lill Wallin

Karta: Thomas Molén

Stockholmsrapporter

december 2003—juni 2004

December 2003:

Den 11 december, någon gång kring midnatt, såg en kvinna i centrala Stockholm något som liknade ett "ficklampslys" som lekte på himlen. Det gjorde hastiga orgelbundna girar och sicksackade. Troligen rörde det sig om en ljusshow.

Januari 2004:

I samband med nyårsfirandet kom det in en mängd rapporter från olika platser i Stockholmsområdet. Beskrivningarna varierade men i samtliga fall rörde det sig med största sannolikhet om det nya gisslet ufoballonger. Rapporterna kom från så vitt skilda orter som Österskär, Täby, Bergshamra, Farsta, Fredhäll och Sollentuna.

Den 20 januari klockan 23.30 kunde en person i Huddinge se en stjärna blinka i rött och grönt över Stockholm under femton minuter.

Den 25 januari kom det in två rapporter tidigt på kvällen från Rimbo om 4–5 lysande eller flammande föremål som sakta rörde sig på rad över himlen. Ufoballonger, förstås.

Mars 2004:

Den 3 mars vid ettiden på natten såg en kvinna i Nacka ett pulserande ljus som lyste upp hela huset och skrämde hunden. Hon kunde inte bedöma avståndet, men föremålet befann sig tio meter ovanför trädkropparna. Ett tag delade det på sig men återgick sedan till ursprungsformen. Föremålet var stort som månen och befann sig i nordlig riktning. Vittnet uppfattade det som att ljuset var riktat mot enbart henne och uppger även att hon fick brännskador av det inträffade.

Den 7 mars, strax efter midnatt, syntes över Ekerö ett starkt ljussken

som påminde om solen. Uppklarat som ufoballonger.

Den 18 mars vid halv nio-tiden på kvällen observerade vittnen i Tyresö tre vitgula ljusprickar som bildade en triangel. I mitten fanns en röd ljusprick som var större än de andra.

Den 26 mars kl. 20.40 observerades något som liknade ett brinnande flygplan i Hägersten. Företeelsen minskade sedan i ljusstyrka.

Den 30 mars halv elva på förmiddagen såg en kvinna i Danderyd ett mycket starkt ljussken, ungefär som eldsflammar. Efteråt såg hon ytterligare två stycken ljussken som formade ihop sig med det första till en triangel och senare till tre hörn i en fyrkant.

April 2004:

Den 4 april klockan 23.05 stod en kvinna på trappan till sitt hus vid Neglinge Gärd och såg ett kraftigt ljus som hon tyckte verkade vara på väg att störta in i grannhuset. Ljuset hängde kvar på samma ställe i någon minut varefter det sakta började röra sig bakom husen 4–5 meter över marken. Ljuset var rött och stort utan kropp med något slags gråaktig mitt. Det försvann sedan mot nordväst i riktning mot Stockholm. Det rörde sig troligen om en ufoballong.

Vid ettiden på natten den 4 april observerades i Hässelby en stor och starkt lysande blåvit prick som färdades i en rak horisontal linje med konstant fart. Plötsligt accelererade den iväg i samma riktning och bara försvann.

Den 20 april, strax efter nio på kvällen, såg ett vittne i Solna ett

rödgulaktigt eldfärgat föremål röra sig snabbt över himlen. Det ändrade färg till kritvitt innan det försvann efter 5–7 sekunder. Troligen var det ett astronomiskt fenomen.

Den 25 april, tidpunkt okänd, såg en person en farkost i luften på 500 meters höjd över Gärdet. Enligt vittnet gjorde den en uppvisning som om den ville visa sig. Storleken motsvarade en enkrona på en utsträckt arm. Varken ljud eller ljus noterades.

Maj 2004:

Den 1 maj såg tre personer i Hammarbyhöjden en starkt lysande "stjärna" i väster. Det var nästan en stjärna, nämligen Venus.

Vid elvatiden på kvällen en dag i maj såg två personer i Tensta en stjärna sakta sväva mot två andra. En av de andra fortsatte med "stjärnan" och den tredje i mitten följde med. Den i mitten försvann efter ett par sekunder, men de två andra fortsatte tills de till slut "dök ner". De försvann då bakom några hus.

Den 29 maj, strax före midnatt, tog en man i Bålsta en bild på sex stycken föremål. Det var troligen ufoballonger.

Juni 2004:

Vid femtiden på eftermiddagen den 12 juni såg en person ett främmande föremål på himlen och tog ett foto av det. Det ser ut som en stor svart prick på himlen.

Den 24 juni klockan 16.35 såg ett vittne något som inledningsvis tolkades som en fågel. Men sedan kom en solreflex från föremålet som befann sig mycket högt upp på himlen.

Stefan Roslund/RPC

Brahe en modern medeltidsastronom

Klockan var cirka 18 på kvällen vid Herrevads kloster i Skåne den 11 november 1572 när Tycho Brahe lämnade sitt alkemilaboratorium för att gå in och få en bit mat innanför västen. Sin vana trogen spejade han av stjärnhimlen och vad fick han se? En ny stark stjärna strax ovanför Cassiopejas stjärnbild, han hade aldrig tidigare sett den. Ett okänt fenomen på himlavalvet. Han blev så häpen av upptäckten att han fick lov och hejda ett par förbipasserande. Även de såg den nya starka stjärnan, det var ingen synvilla.

Han kunde ganska snart slå fast att den nya stjärnan/medeltidsufot befann sig ute bland fixstjärnorna och inte kunde tas för en komet. Hans förutsättningslösa och noggranna metoder att observera objekt på himlen gav honom resultat som var banbrytande för astronomin. Han gjorde omedvetet processen kort med den dittills rådande uppfattningen, nämligen att bland fixstjärnorna är allt oföränderligt i evighet. Den nya stjärnan var en supernova och Aristoteles filosofi fick sålunda stryka på foten. Händelsen kom se-

dermera att göra Tycho Brahe berömd och djupt respekterad i vetenskapliga kretsar då han gav ut en liten bok om den nya stjärnan som han kallade Nova Stella.

Tycho var på väg att etablera sig i Basel år 1576 men den danske kungen ingrep. Tycho erbjöds att få hela ön Ven i förläning plus 400 daler att bygga hus för, bara för att bli kvar på hemmaplan med sitt astronomiska arbete. Kungen ville knyta en så god astronom som Tycho till sig förstås.

Vid den här tiden var astronomi och astrologi samma sak. Man trodde att i en människas födelseögonblick är det stjärnornas och planeternas positioner som avgör livsödet. Tycho Brahe fick ställa flera horoskop för kungabarnen men garaderade sig med att "helt säkert är nu inte detta, ty människans öde beror mest på henne själv".

Stjärnprofeten

Kan nämnas att Tycho ställde ett horoskop med utgångspunkt av den nya stjärnan i Cassiopeja år 1572 och menade att det i Norden skulle komma en betydelsefull härskare som skulle stå för stora omdaningar i Europa. Han skulle födas 1592

och dö på slagfältet år 1632. Horoskopet stämmer kusligt väl in på Gustav II Adolf.

Tycho tackade efter hand ja till kungens erbjudande och uppförde på Ven sitt Uranieborg som kom att tjäna som både bostad och vetenskapsinstitution. Hans noggranna förfarande tvingade honom att på 1580-talet bygga ännu ett observatorium som han kallade för Stjärneborg alldeles intill Uranieborg. I Stjärneborg grävdes instrumenten ned i kryptor och försågs med lätt avtagbara kupoler direkt i markplanet. Syftet med detta var att instrumenten inte skulle påverkas av väder och vind hur stormarna än ven på Ven, så minutiös var Brahe.

Under en 20 års period förde han journaler över stjärnhimlen på planeternas banor och stjärnornas positioner. Dessa journaler, gjorda med en icke förut uppnådd precision, kom sedan att lägga grunden för den moderna astronomin. Betänk att på Brahes tid fanns inte ens stearinljus, än mindre smidiga ficklampor med rött glas. Alla amatör-astronomer vet att mörker är förutsättningen för hobbyn, men då och då vill man kolla stjärnkartan eller göra en anteckning och kanske justera instrumentet, och i dagens läge tänder man bara lampan. Bara att skriva journalerna vartefter måste för Brahe ha varit besvärligt.

1597 fördrevs Brahe från Ven av den nye kungens rådgivare, Brahe hade försummat sina förpliktelser genom alla år vilket den tidigare kungen haft overseende med. Brahe var även ansedd som en bondeplågåre och en man det var svårt att ha att göra med. Det fick Johannes Kepler erfara när de båda hamnade hos kejsaren i Prag som hovastronomer vilkas arbetsuppgif-

Tvillingbröderna Ljung på Stjärneborg "av idag"

ter främst var att sja om framtiden. Kepler blev Brahes lärjunge i astronomi 1598 och de arbetade ihop fram till Brahes död 1601. Samarbetet var mycket spant men ändå fruktbart. Det var helt enkelt fråga om två genier.

Ven astronomin vagg

Kepler fick ta del av Brahes 20-åriga journaler från Ven och han skroderade med att han kunde få ordning på planeten Mars bana efter en veckas beräkningar. Den veckan skulle bli till åtta år innan Kepler förstod att planeterna rör sig i excentriska banor.

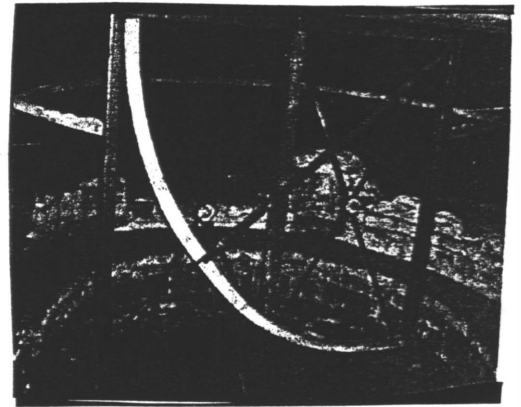
Kepler kunde med Brahes material utforma sina tre lagar vilka i sin tur Newton senare använde sig av för att utarbeta och fastställa gravitationslagen. Och som en Nasa-person uttryckte det vid ett besök på Ven: "Det var här rymdfärdena startade".

Har du vägarna förbi Landskrona så ta en tur över till Ven. På platsen

för Uranieborg har det nu anlagts en trädgård i samma geometriska form som på Brahes tid. Stjärneborg är utgrävt och försett med moderna kupoler. Man kan gå ned i kryptorna och beskåda Tychos astronomiinstrument (moderna kopior). Där nere visas även ett effektfullt ljusspel som projicerar stjärnhimlen till ackompanjemang av ett ljudband med Tychos beskrivning av observationsarbetet.

Man ska komma ihåg att Tycho bara hade sitt öga att lita till, några optiska hjälpmedel fanns inte på hans tid. Instrumenten han konstruerade bestämde positionerna på himlakropparna med mycket god exakthet och det är intressant att se kopiorna. Kvadranter och ekvatorsarmillor är bortglömda instrument idag, fast å andra sidan kan man ju säga att de ingår som del i varje teleskop försett med skalor för deklination och rektascension.

Är man inte så fanatiskt historiel eller astronomiintresserad så erbj

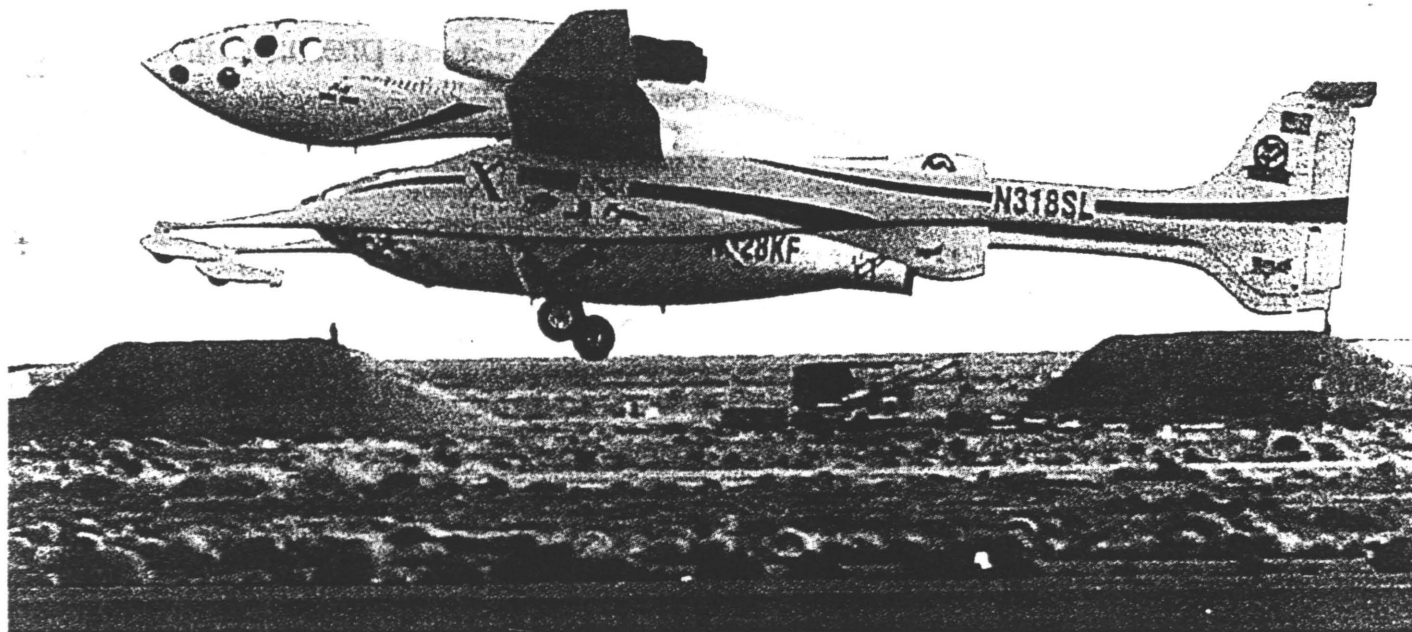
Stålkvadrant

der ön vacker natur. Det finns vidare en pub i Backafallsbyn där de endast har ett grundutbud av whisky, det vill säga 150 sorter. Skulle man avsmaka kvaliteten på alla dem så finns risken att man kan få se både stjärnor, planeter och supernovor mitt på ljusa dagen. Oavsett fallenhet för whisky, så intygas härmed att pubens kaffe smakade bra.

Conny Ljung

Lösning till Kriss-Kross i nr 1/2004

T	E	F	A	T		J	U	P	I	T	E	R		K	O	M	E	T	E	R		V	E	N	U	S
I				R		U				Ä			A					A			R					A
T			B	A	D	D	A			E	T	A	P	P				A	D	L	I	G				L
A		L		N		A		T	A		T		P	A	A	A		A		D	S					U
N	Y	A	N	S		S	T	J	Ä	R	N	A		E	K	V	A	T	O	R		A	G	E	N	T
		N						Ä		G				A		L						F				
A	N	D	A	S		F	A	R	K	O	S	T		F	Ö	R	S	A	K	A		S	K	Y	L	T
L		A		K		L	A		N	O		L	T	S		R		K		R						E
E			F	E	L	A	N			A	L	V	A	R			B	I	S	A	M					O
R			P		M					K		R					E		L							R
T	R	U	P	P		S	I	E	R	S	K	A		E	L	E	K	T	O	R		A	L	I	B	I

Vid soluppgången på onsdagen lyfte piloten Mike Melvill och två dockor mot rymden i "Space Ship One" från Mojaveflygplatsen i Kalifornien.

FOTO: LAURA RAUCH AP

Första turistflyget tur och retur rymden

Rymdåldern för turister har börjat. På onsdagen gick den första privata gruppresan till rymden. Nästa avgång kan bli redan på måndag.

Alldeles efter soluppgången på onsdagen lyfte piloten Mike Melvill och två dockor mot rymden i "Space Ship One" från Mojaveflygplatsen i Kalifornien.

En och en halv timme senare landade han igen välbehållen inför ögonen på hundratals personer på plats och åtskilliga miljoner som följde färden via nätet eller tv.

Den första privata gruppresan till rymden är avklarad.

Resan var inte helt problemfri. När farkosten lämnat sitt moderskepp "White Knight" drygt en mil upp i luften började det skaka och snurra. Men den erfarne piloten Mike Melvill lyckades lugna ned det.

INOM TVÅ VECKOR måste "Space Ship One" upp till rymden igen för att vinna Ansari X

Prize, 10 miljoner dollar till världens första privata rymdprojekt.

Förmodligen blir det redan på måndag. Då ska Burt Rutan, mannen som konstruerat farkosten, vara en av passagerarna.

"Space Ship One" skrev rymdhistoria redan den 21 juni i år när Mike Melvill flög det upp till 10 mils höjd i den första privata rymdfärden någonsin – en generalrepetition inför gårdagens flygning.

Ansari X Prize utlystes 1996 för att göra privata företag intresserade av rymdfart och få i gång rymdturismen.

Priset går till den som kan få upp en pilot och två levande passagerare eller motsvarande vikt till 10 mils höjd i ett helt privatbyggtrymdskepp två gånger inom två veckor. Förebilden är Orteigpriset som fick Charles Lindbergh att flyga över Atlanten 1927.

Priset har fått avsedd effekt. I början av veckan meddelade den brittiske miljardären sir Richard Branson att hans nya flyg-

bolag Virgin Galactic inom tre år ska börja köra turistturer till rymden med fem större versioner av "Space Ship One" med plats för fem passagerare.

De första biljetterna kommer att kosta 100 000 pund, ungefär 1 300 000 kronor, inklusive tre dagars förberedande träning. Men Richard Branson vill få ned priset till nivåer som vanliga människor har råd med.

I spåren av Ansari X Prize har nu amerikanen Robert Bigelow utlyst ett nytt pris, American Space Prize: 50 miljoner dollar till den som kan få upp sju privata astronauter i omloppsbana runt jorden före decenniets slut.

MARIA GUNTHER AXELSSON
maria.gunteraxelsson@dn.se 08-738 22 25

Arkivet för UFO-forskning växer och behöver ditt stöd!

AFU i Norrköping är i dag världens största ufoarkiv. Verksamheten drivs som en stiftelse med enskilda sponsorer. Pengarna ska täcka hyror (tre lokaler), elektricitet (tre abonnemang), telefon, webbplats (www.afu.info), prenumeration på tidningsklipp med mera.

Nu behöver vi fler sponsorer.

Sponsorbidragen avser 50 kr/månad - eller mer. Du väljer själv med vilken periodicitet du gör inbetalningarna: årsvis (600 kr), halvårsvis (300 kr), kvartalsvis (150 kr) eller månadsvis (50 kr). För ditt bidrag får du en årsprenumeration på "AFU Newsletter" .

Tack för att du stödjer oss!

AFU:s och UFO-Sveriges styrelser

AFU, Box 11027, 600 11 Norrköping, pg 49 07 14-3

SF-skolan 2: När framtiden blir nutid

30/9 04 DN

DET SOM i dag är vardaglig verklighet och kanske rent av rolig rutin var en gång ren science fiction.

Spekulationer.

Vilda gissningar.

Avlägsna framtidsförutsägelser.

Men också framtiden har en tendens att bli nutid och alldeles normal.

Själv har jag läst science fiction sedan jag blev tonåring. Till en början mest på svenska i form av Wahlströms gröna ryggar och andra snabbskrivna rymdäventyr signerade Sven Wernström, Torsten Scheutz, Åke Lindman och Carl Henner. Det var en annan värld, en värld där nästan allt verkade vara möjligt.

Nu har den svenska sf-utgivningen sinat. Ska man hänga med gäller det att kunna engelska och det kan de sf-intresserade. Få hängivna bokälskare har som sf-läsarna fått gratis språkkurser genom sitt intresse.

En som idogt fortsätter att producera böcker, men nu alltid tillsammans med någon annan författare, är Arthur C Clarke. Ikon

och halvgud inom det seriösa sf-spåret. På svenska lär man inte hitta honom numera men hans senaste verk är värt att friska upp sina engelskakunskaper för att ta del av.

Den som har gått och väntat på en kraftmätning mellan Alexander den stores völdisciplinerade kohorter och mongolhövdingen Djingis khans ursinniga mannar får sitt lystnäte. Visserligen skiljer det 1 500 år mellan dessa båda världserövrare men när rumtiden rämnar i Arthur C Clarkes och Stephen Baxters senaste roman "Time's eye" (Ballantine Books) så ställs plötsligt de båda arméerna mot varandra på ett jordklot som förvandlats till "The Twilight Zone".

TIDRESOR är ett vanligt återkommande tema i science fiction-bertättelserna men här har Clarke och Baxter låtit sömmarna gå hemma på moder jord där olika delar av klotet visar sig ha kastats in i olika epoker.

Från år 2037 flyger en helikopterbesättning rakt in i Indien år 1885 där en ung Rudyard Kipling

vandrar omkring med geväret på axeln. En samtida Sojuzbesättning finner sig utan markkontroll och tvingas landa på den mongoliska stäppen och en apmänniska får se sig och sitt barn fängslade i en bur i en avlägsen framtid.

Sakta vävs deras levnadsöden samma i en värld som övervakas av leviterande kulor.

Vem eller vad har orsakat revorna i tiden?

Detta är den första boken i en utlovad trilogi och även om transportsträckorna blir många, för det vandras en hel del över jordytan, så kittlar det läsarens nyfikenhet att vilja fortsätta läsa.

För den som minns superdatortorn Hal i "2001" så är det bara att konstatera att den snokande elektronhjärnan av rumsmodell fått en betydligt slankare efterföljare i form av en teknikspäckad telefonen anno 2037. Och för Clarke-konnässörerna finns givetvis repliken: "Do you think I will dream?" från den stackars mobildatorn strax innan den ska stängas av på obestämd tid.

Nu väntar vi på fortsättningen.

CLAS SVAHN

Vilse-gången

Med hjälp av orden letar du dig fram genom labyrinten tills du hittar utgången. De markerade rutorna markerar början respektive slutet. Sista bokstaven i ett ord är den första i nästa. Bokstäverna som blir över kan du pussla ihop till ett ord som hänvisar till något mycket stort.

Börja i
denna →
ruta

L	J	U	S	A	T	V	A	R	O	R	Y	M	D
D	E	I	L	L	E	R	E	S	B	I	R	A	F
R	E	T	I	O	N	Ä	R	L	I	X	K	O	S
O	L	N	S	I	T	A	V	E	U	E	D	I	T
J	E	E	S	O	N	B	Å	G	A	V	N	A	L
K	S	M	I	D	O	N	G	E	R	D	A	S	Y
O	E	N	T	I	R	R	N	R	V	I	T	E	R
P	M	A	R	M	A	S	K	A	E	R	U	M	A
E	A	D	S	K	R	Y	E	K	T	E	N	L	O
R	G	I	D	E	P	P	N	C	Ä	N	M	O	M
O	I	T	M	Y	R	M	Y	I	L	S	E	L	R
N	V	R	I	T	E	Å	O	L	F	K	A	P	Ä
Ä	K	T	N	O	T	N	S	S	O	L	B	R	R
R	A	B	E	U	K	E	X	I	S	T	R	G	I
K	T	U	S	A	I	S	N	I	M	E	E	N	E
O	N	L	O	S	T	R	O	N	O	N	S	O	L

← Sluta i
denna
ruta

Inga-Lill Wallin

ANALYSERA
ASTRONOMI
DIMENSION
ELIXIR
EXISTENS
INSIKTER
IRRBLOSS
JORDLJUS
NEBULOSA
NORRSKEN

NUTIDA
NYMÅNE
NÄRKONTAKT
NÄRVARO
OBSERVATION
PERGAMENT
PYRAMID
PÄRLEMOMOLN
REGNBÅGE
RYMDFARKOST

RYMDSKEPP
SATELLIT
SOLENERGI
SOLFLÄCKAR
TELESKOP
TIDEVARV
TRADITION
TRITON
VETENSKAP

***Lycka
till!***

PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP

DN 29 MAR 2004

Det stormar kring Whitley Strieber

DEN SOM TYCKER SIG ana vissa överdrifter och långtgående fantasier i den amerikanska storfilmerna "The day after tomorrow"

HIMMEL & PANNKAKA

kan känna sig lugn. Det är precis som det ska vara.

Filmen bygger nämligen på en bok av skräckboksförfattaren Whitley Strieber och den före detta radioprataren Art Bell vars program under några år ständigt marknadsförde de mest bisarra historier han kunde gräva fram utan det minsta uns av skeptiskt ifrågasättande.

Strieber mötte jag i oktober 1988 då han blivit berömd för boken "Närkontakt" där han livfullt beskriver sina egna möten med små utomjordiska varelser och efterföljande ombordtagningar på deras rymdskepp. Jag minns att nackhåren reste sig på mig när jag slukade boken till långt in på småtimmarna. Här fanns plötsligt en känd författare som sa sig ha mött varelser från andra planeter öga mot öga. Dessutom "A true story".

Med tiden kom Strieber att producera den ena "sanna historien" efter den andra med ett slags klimax i "The secret school" (1997) där han beskriver hur han och andra av traktens barn deltog i nattliga lektioner i skogen i San Antonio, ledda av ett gäng utomjordingar.

Sedan dess har han tillsammans med sin fru Anne drivit hemsidan unknowncountry som med tiden gått från ufoobservationer och ombordtagningar till varningar för galna ko-sjukan och hybridbilar.

ART BELL Å SIN SIDA höll i många år låda från en husbil i Nevadaöken varifrån han natt efter natt nådde miljoner radiolyssnare i sin syndikerade sändning till över 400 stationer. För Art Bell var allting möjligt och kön av konspirationsteoretiker, folk som varit ombordtagna på tefat, ufo-loger, parapsykologer och allehanda Arkiv X-relaterat folk verkade aldrig ta slut.

Så i december 1999 kom paret gemensamma bok "The coming global superstorm". Jag läste den med ett milt överseende med tan-

ke på författarnas grundmurade rykte om att sällan kolla en källa och blev inte besviken. Boken som varnar för hur Golfströmmen kan stoppas i sitt lopp med förödande istid som resultat vilade på ett underlag svagt som en smältande väris. Bell och Strieber förutser en superstorm som på bara fyra veckor kommer att förstöra det mesta av det norra halvklotet innan allt fryser till is.

Författarna menar att liknande katastrofer kan ha inträffat förr och då utplånat högt stående civilisationer.

"Det kan röra sig om några år", skriver de båda. Sedan kan allt vara slut. Allt land söder om Nordafrika drabbas och det vi i dag kallar för den västerländska civilisationen blir ett minne blott.

Regissören Roland Emmerich har haft god hjälp av Striebers vakna fantasi där han målar upp det skräckscenario som ska drabba mänskligheten men framför allt New York. Men människan överlever och frusnas jälarartänder flämtande ljus i fönstren till isinlagda skyskrapor medan de första räddningsplanen korsar himlen. Det är 90 grader kallt men livet glittrar i mörkret.

När boken kom ut förbigicks den med total tystnad trots att den faktiskt – om än starkt överdrivet – varnar för något som kan bli verklighet.

Uppenbarligen krävs det en Hollywoodfilm – ännu mer överdriven – för att få fart på samma debatt även om källorna är lika bräckliga och en av författarna till den har gått i skola hos utomjordingarna.

CLAS SVAHN

DN 26/8 04

Seriöst projekt?

HUR SERIÖST ska man ta "The Disclosure Project"? Har sett en intervjudokumentär som ger det ett väldigt seriöst intryck.

HJALMAR

MÄRKLIG-HETER

HEJ, HJALMAR! Steven Greer, som ligger bakom "The Disclosure Project", är övertygad om att USA:s regering hemlighåller att utomjordingar finns här på jorden, har kraschat i sina tefat och dessutom tagits till fånga.

För att bevisa detta låter han personer i höga positioner vittna om sina egna ufo-observationer. Inte så imponerande eftersom deras berättelser ofta inte har kontrollerats. Några som har framträtt har senare visat sig fara med osanning vilket inte hjälper upp projektets status. Greer har också lovat att en ny uppfinning för fri energi ska avslöjas för allmänheten. Vi andra väntar fortfarande.

CLAS SVAHN

*"Non enim possumus
aliquid adversus veritatem
sed pro veritate"*

Paulus

Jordens 'hummande' är löst

LONDON. Seismologer tror sig nu ha hittat källan till det mystiska, lågfrekventa "hummande" som jordklotet avger, rapporterar den brittiska forskningstidskriften Nature. Ljudet, *hummandet kommer från* som ligger på en frekvens mellan två och sju millihertz – långt under vad det mänskliga örat kan höra, orsakas uppenbarligen av stora energiutsläpp nära eller på jordskorpans yta.

Nu vet forskarna var

30/9 04 AFTONBLADET (AFP-TT)

Stockholms UFO-förenings höstprogram 2004

Tisdagen 12 oktober

Vi ser på videofilm från Riksstämman i Göteborg 2004.
Anders Persson, UFO-Sverige: "Finns det kaniner på Mars?"

Plats: Flygarvägen 35, Barkarby

Pendeltåg mot Bålsta eller Kungsängen från Stockholms central. Avstigning vid Barkarby station. Gå nerför trappan, sväng höger, efter några meter sväng återigen höger uppför trappan. Du har då en telefonkiosk till vänster. Gå förbi den. Snett åt höger ligger en pizzeria och en videoaffär. Mellan dem finns ett valv som du går under och kommer in på en stor gård. Där ser du gavlarna på fyra hus. På tredje gaveln åt vänster ligger Flygarvägen 35. Kommer du med bil finns det en stor parkeringsplats utmed järnvägen.

Tid: Kl 19.00

Kaffe till självkostnadspris

Tisdagen 9 november

Föredrag av Tomas Hode, astrobiolog vid Naturhistoriska Riksmuseet i Stockholm:
"Förutsättningar för liv i universum".

Plats: Flygarvägen 35, Barkarby

Tid: 19.00

Pris: 25:-

Kaffe till självkostnadspris

Tidagen 7 december

Föredrag av Conny och Johnny Ljung: "Astronomi och dess vetenskapsmän genom åren".

Plats: Flygarvägen 35, Barkarby

Tid: 19.00

Lotteri med fina vinster. Föreningen bjuder på något gott att äta.

Om du har några frågor, hör då gärna av dig på telefon 08-36 73 98

Välkomna!

Stockholms UFO-förening